

Finansministeriets Understøttelsesklasse, og efter de Regler, som ville blive foreslaaede med Hensyn til de militaire Underclassers Pensionering, vil han heller ikke faae Adgang til Pension derefter, thi derefter skal han have tjent i 20 Aar. En saadan Mand vil nu blive sat ligefrem tilbage for en Civilist, som har tjent netop 10 Aar i Soldvæsenets Tjeneste; hiin har dog tjent Staten i 15 Aar og maaffee længere Tid, men faaer dog ingen Pension, medens Civilisten faaer fordi han har tjent 10 Aar netop. Det er dog at lægge altfor megen Vægt paa Soldvæsenets Tjeneste, som de ærede Forslagsstillere dog vel ville indrømme, og det gjør ogsaa en meget væsentlig Forandring i, hvad der hidtil har fundet Sted for Underbetjente. Jeg troer saaledes, at dette Forslag, hvad enten man seer hen til dets Væsen eller dets Affattelse, laborerer af saadanne Feil, at det slet ikke er skiftet til at antages. Vilde de ærede Forslagsstillere have sat den Grundtanke igennem, som jeg antager, der ligger i deres Forslag, saa forekommer det mig, at de maa bevirke, at Thinget forkaster den sidste Passus af Udkastets § 4; thi naar denne Passus gaaer ud, naae de Herrer det, at Pensionsberettigelsen ikke tilkommer fjerde Klasse, og naae dette uden at forringe, hvad jeg ikke antager har været Hensigten, disse Menneffers Adgang til Understøttelse af Finansministeriets Understøttelsesklasse.

Hvad det Forslag angaaer, som er stillet af den 2den Landskingsmand for 9de Kreds (Køster), maa jeg bemærke, at det har Noget tilfælles med det Forslag, som er stillet af de 4 Herrer, forsaavidt der ogsaa der er lagt, forekommer det mig, en urigtig Vægt paa 10 Aars Ansættelse netop i Soldvæsenets Tjeneste; det er ogsaa ubilligt mod de Militaire, som ere henvisse til Ansættelse i Civilstaten. Fremdeles forekommer det mig, at der er den væsentlige Feil deri, at der er bestemt, at den hele Tjenestetid i denne Klasse, naar han eengang har naaet Pensionsberettigelse, maa komme Bedkommende tilgode ved Beregningen af Pensionen. Affekt fra den Ugunst, som i saa Henseende vises Tjenestetiden i Militairstaten, vil dette Forslag ogsaa give et ganske besynderligt Resultat. For det Første er det aldeles i Strid

med den Grundregel, som er opstillet i den almindelige Pensionslovs § 3, hvor det udtrykkelig hedder, at Pensionen beregnes efter Bedkommendes Tjenestetid som pensionsberettiget Embedsmand, ifølge hvilken Paragraph der altsaa er flaaet en Streg over den Tjenestetid i Statens Tjeneste, som ligger forud for det Tidspunkt, da han blev pensionsberettiget Embedsmand, og der forekommer mig at være fuldkommen Føle til at overføre det engang givne almindelige Begreb paa disse Forhold; men desuden kommer der den Synderlighed ud af, dette Forslag, naar man tænker sig en Soldassistent, som stod paa det Punkt, at han vilde blive indstillet til Pensionsberettigelse, da han havde tjent accurat 10 Aar i Soldvæsenet, og man havde Valget imellem, naar man vilde gjøre Noget for ham, enten at tillægge ham Pensionsberettigelse som Soldassistent eller at udnævne ham til Controlleur, som er en af de Stillinger, som ifølge Lovudkastets uimodtagne Forslag medfører Pensionsberettigelse, at, naar denne Officiant da udnævnes til Controlleur, saa finder Pensionslovens § 3 Anvendelse, og hans Pension kan først regnes fra det Aar, hvor han er traadt ind i denne Bestilling, fra den Dato, han udnævnes til Controlleur, men, naar han derimod bliver staaende som Assistent og bliver tillagt Pensionsberettigelse som saadan, saa regnes Pensionen ikke alene fra den Dag, han fik Pensionsberettigelse, men de 10 Aar tilbage, og denne Mand vilde altsaa være bedre tjent ved at blive staaende som Assistent end ved at faae Pensionsberettigelse, end ved at blive befordret til Controlleur. En saadan Synderlighed kommer ud, naar man fraviger det almindelige Princip, som har fundet Anerkjendelse og Udtryk i Pensionsloven.

Jeg kommer dernæst til det Forslag, som af de 4 ærede Forslagsstillere er fremsat, om en Tilføjning til Paragraphen, ifølge Forslagsstillernes Erkjendelse af det Rigtige i den Maade, hvorpaa Afstemningen er stillet af den høitærede Formand. Det skal altsaa kun være en Tilføjning og ingen Forandring; men, mine Herrer! det involverer dog flere Forandringer. For det Første involverer det den Forandring, at Bedkommende skulle ansættes, hedder det, efter ministeriel Resolution. Dette